

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
16 юли 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 249/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 249/02 Дело C-655/17 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2017 г. от Berliner Stadtwerke GmbH срещу
определението на Общия съд (седми състав), постановено на 20 септември 2017 г. по дело T-719/16 —
Berliner Stadtwerke GmbH/EUIPO 2

2018/C 249/03 Дело C-656/17 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2017 г. от Berliner Stadtwerke GmbH срещу
определението на Общия съд (седми състав), постановено на 20 септември 2017 г. по дело T-402/16 —
Berliner Stadtwerke GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост 2

2018/C 249/04 Дело C-671/17 P: Жалба, подадена на 27 ноември 2017 г. от Anastasia-Soultana Gaki срещу
определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 27 септември 2017 г. по дело T-366/16,
Gaki/Европол 3

2018/C 249/05 Дело C-15/18: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 9 януари
2018 г. — Finnair PLC/Igor Turtshin и др. 3

2018/C 249/06	Дело C-223/18 P: Жалба, подадена на 27 март 2018 г. от Deichmann SE срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 17 януари 2018 г. по дело T-68/16 — Deichmann SE/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	3
2018/C 249/07	Дело C-230/18: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Tirol (Австрия), постъпило на 30 март 2018 г. — PI	4
2018/C 249/08	Дело C-239/18: Преюдициално запитване от Thüringer Oberlandesgericht (Германия), постъпило на 3 април 2018 г. — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Freistaat Thüringen	5
2018/C 249/09	Дело C-240/18 P: Жалба, подадена на 4 април 2018 г. от Constantin Film Produktion GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 24 януари 2018 г. по дело T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	6
2018/C 249/10	Дело C-243/18 P: Жалба, подадена на 3 април 2018 г. от Empresa Común Europea para el ITER и Desarrollo de la Energía de Fusión срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 януари 2018 г. по дело T-561/16, Galocha/Empresa Común Fusión for Energy	7
2018/C 249/11	Дело C-245/18: Преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Udine (Италия), постъпило на 9 април 2018 г. — Fallimento Tecnoservice Int. Srl/Poste Italiane SpA	8
2018/C 249/12	Дело C-253/18: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 12 април 2018 г. — Stadt Euskirchen/Rhenus Veniro GmbH & Co. KG	8
2018/C 249/13	Дело C-255/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 11 април 2018 г. — State Street Bank International GmbH/Banca d'Italia	9
2018/C 249/14	Дело C-266/18: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Poznaniu (Полша), постъпило на 17 април 2018 г. — Aqua med sp. z o.o. със седалище Опаленица/Irena Skóga	10
2018/C 249/15	Дело C-267/18: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 17 април 2018 г. — Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA	10
2018/C 249/16	Дело C-268/18: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău (Румъния), постъпило на 18 април 2018 г. — SC Onlineshop SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vănilor	11
2018/C 249/17	Дело C-284/18: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 25 април 2018 г. — Equitalia centro SpA/Poste Italiane SpA	12
2018/C 249/18	Дело C-286/18: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 9 март 2018 г. — Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/19	Дело C-287/18: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 9 март 2018 г. — Fusignano Due Srl/Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/20	Дело C-290/18: Иск, предявен на 26 април 2018 г. — Европейска комисия/Португалска република	14
2018/C 249/21	Дело C-311/18: Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 9 май 2018 г. — Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems	15
2018/C 249/22	Дело C-316/18: Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство), постъпило на 14 май 2018 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge	17

2018/C 249/23	Дело C-325/18: Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 17 май 2018 г. — Hampshire County Council/C.E., N.E.	18
2018/C 249/24	Дело C-327/18: Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 18 май 2018 г. — Minister for Justice and Equality/R O	19
Общ съд		
2018/C 249/25	Дело T-111/16: Решение на Общия съд от 5 юни 2018 г. — Prada/EUIPO — The Rich Prada International (THE RICH PRADA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „THE RICH PRADA“ — По-ранни национални и международни словни и фигуративни марки „PRADA“ — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 2017/1001] — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка — Увреждане на отличителния характер или на репутацията — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001] — Вероятност от объркване)	21
2018/C 249/26	Дело T-160/16: Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Groningen Seaports и др./Комисия (Държавни помощи — Освобождаване от корпоративен данък, предоставено от Нидерландия в полза на шест нидерландски публични морски пристанища — Решение, с което схемата за помощи се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Задължение за мотивиране — Равно третиране)	21
2018/C 249/27	Дело T-210/16: Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Lukash/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага замразяването на финансови средства и икономически ресурси — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение за мотивиране — Неспазване на критериите за включване в списъка — Фактическа грешка — Грешка в преценката — Право на защита — Право на ефективни правни средства за защита — Право на собственост)	22
2018/C 249/28	Дело T-340/16: Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Flatworld Solutions/EUIPO — Outsource Professional Services (Outsource 2 India) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „Outsource 2 India“ — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	23
2018/C 249/29	Дело T-461/16: Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Kaddour/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на финансови средства — Злоупотреба с власт — Принцип на добра администрация — Принцип на сила на пресъдено нещо — Нарушение на член 266 ДФЕС — Явна грешка в преценката — Основни права — Пропорционалност — Принцип на недопускане на дискриминация)	24
2018/C 249/30	Дело T-770/16: Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Korwin-Mikke/Парламент (Институционално право — Европейски парламент — Правилник за дейността на Парламента — Изказване, което нарушава достойнството на Парламента и нормалното протичане на парламентарната работа — Дисциплинарни санкции „лишаване от право на надбавка за дневни разходи“ и „временно отстраняване от участие във всички дейности на Парламента“ — Свобода на изразяване на мнение — Задължение за мотивиране — Грешка при прилагане на правото)	25
2018/C 249/31	Дело T-803/16: Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Glaxo Group/EUIPO — Celon Pharma (SALMEX) (Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „SALMEX“ — По-ранна триизмерна национална марка — Компетентност на апелативния състав да разгледа служебно реалното използване на по-ранната марка — Член 64, параграф 1 и член 76, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 71, параграф 1 и член 95, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	25
2018/C 249/32	Дело T-900/16: Решение на Общия съд от 1 юни 2018 г. — Casual Dreams/EUIPO — López Fernández (Dayaday) (Марка на Европейския Съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския Съюз „Dayaday“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз „DAYADAY“ и „dayaday“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Репутация — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка)	26

2018/C 249/33	Дело T-163/17: Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Едновременни кампании за популяризиране на зехтина в трети страни, едната финансирана от ЕФГЗ и предназначена за популяризиране на зехтина с европейски произход, а другата — финансирана от ЕФПР и предназначена за популяризиране на зехтина с испански произход — Липса на координация между службите на Комисията, които отговарят за управлението на двете програми — Имуществени вреди — Изгубване на поръчката и пропуснати ползи — Неимуществена вреда — Накърняване на търговския имидж)	27
2018/C 249/34	Дело T-258/17: Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Arбузов/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се замразяват — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)	28
2018/C 249/35	Дело T-264/17: Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Upronor Innovation/EUIPO — Swep International (SMATRIX) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявление за словна марка на Европейския съюз „SMATRIX“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „AsyMatrix“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001] — Член 76 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 95 от Регламент № 2017/1001) — Обхват на прегледа, който трябва да извърши апелативният състав — Липса на преценка на доказателство, представено пред отдела по споровете)	28
2018/C 249/36	Дело T-302/17: Решение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „6000“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 52, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Задължение за мотивиране)	29
2018/C 249/37	Дело T-303/17: Решение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „4000“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 52, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Задължение за мотивиране)	30
2018/C 249/38	Дело T-304/17: Решение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „5000“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 52, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Задължение за мотивиране)	31
2018/C 249/39	Дело T-314/17: Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Nosio/EUIPO (MEZZA) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „MEZZA“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Ограничаване на стоките — Член 43, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за мотивиране — Право на изслушване — Член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001])	31
2018/C 249/40	Дело T-352/17: Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Korwin-Mikke/Парламент (Институционално право — Европейски парламент — Правилник за дейността на Парламента — Изказване, което нарушава достойнството на Парламента и нормалното протичане на парламентарната работа — Дисциплинарни санкции „лишаване от право на надбавка за дневни разходи“ и „временно отстраняване от участие във всички дейности на Парламента“ — Свобода на изразяване на мнение — Задължение за мотивиране — Грешка при прилагане на правото)	32

2018/C 249/41	Дело T-393/10 INTP: Определение на Общия съд от 17 май 2018 г. — Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия (Производство — Тълкуване на съдебно решение — Поправка — Пропуск за произнасяне)	33
2018/C 249/42	Дело T-65/17: Определение на Общия съд от 17 април 2018 г. — Westbrae Natural/EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „COCONUT DREAM“ — Оттегляне на възражението — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)	33
2018/C 249/43	Дело T-465/17: Определение на Общия съд от 18 май 2018 г. — VKR Holding/EUIPO (VELUX) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „VELUX“ — Претендиране на предходността на по-ранната словна национална марка „VELUX“ — Отмяна на решението на апелативния състав — Член 103 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)	34
2018/C 249/44	Дело T-228/18 R: Определение на председателя на Общия съд от 17 май 2018 г. — Transtec/Комисия (Обезпечително производство — Обществени поръчки — Рамков договор за предоставяне на услуги в полза на трети страни, получаващи външна помощ на Съюза — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	35
2018/C 249/45	Дело T-274/18: Жалба, подадена на 30 април 2018 г. — Klyumenko/Съвет	35
2018/C 249/46	Дело T-284/18: Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Arbuзов/Съвет	36
2018/C 249/47	Дело T-285/18: Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Pšonka/Съвет	37
2018/C 249/48	Дело T-289/18: Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Pšonka/Съвет	38
2018/C 249/49	Дело T-292/18: Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Португалия/Комисия	39
2018/C 249/50	Дело T-295/18: Жалба, подадена на 7 юни 2018 г. — Гърция/Комисия	40
2018/C 249/51	Дело T-298/18: Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Banco Comercial Português и др./Комисия	41
2018/C 249/52	Дело T-326/18: Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Herrero Torres/EUIPO — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)	42
2018/C 249/53	Дело T-334/18: Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Bodegas Altun/EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN)	43
2018/C 249/54	Дело T-340/18: Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Gibson Brands/EUIPO — Wilfer (Изображение на китара)	44
2018/C 249/55	Дело T-474/16: Определение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sowaer/Комисия	45
2018/C 249/56	Дело T-787/16: Определение на Общия съд от 31 май 2018 г. — QD/EUIPO	45
2018/C 249/57	Дело T-199/17: Определение на Общия съд от 31 май 2018 г. — QD/EUIPO	45
2018/C 249/58	Дело T-443/17: Определение на Общия съд от 30 май 2018 г. — António Conde & Companhia/Комисия	45
2018/C 249/59	Дело T-23/18: Определение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Nova Brands/EUIPO — Natamil (Natamil)	45

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 249/01)

Последна публикация

ОВ С 240, 9.7.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 231, 2.7.2018 г.

ОВ С 221, 25.6.2018 г.

ОВ С 211, 18.6.2018 г.

ОВ С 200, 11.6.2018 г.

ОВ С 190, 4.6.2018 г.

ОВ С 182, 28.5.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 24 ноември 2017 г. от Berliner Stadtwerke GmbH срещу определението на Общия съд (седми състав), постановено на 20 септември 2017 г. по дело T-719/16 — Berliner Stadtwerke GmbH/EUIPO

(Дело C-655/17 P)

(2018/C 249/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Berliner Stadtwerke GmbH (представители: O. Spieker и A. Schönfleisch, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 31 май 2018 г. Съдът на Европейския съюз (десети състав) отхвърли жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 24 ноември 2017 г. от Berliner Stadtwerke GmbH срещу определението на Общия съд (седми състав), постановено на 20 септември 2017 г. по дело T-402/16 — Berliner Stadtwerke GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-656/17 P)

(2018/C 249/03)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Berliner Stadtwerke GmbH (представители: O. Spieker и A. Schönfleisch, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 31 май 2018 г. Съдът на Европейския съюз (десети състав) отхвърля жалбата отчасти като явно недопустима и отчасти като явно неоснователна и постановява, че жалбоподателят следва да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 27 ноември 2017 г. от Anastasia-Soultana Gaki срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 27 септември 2017 г. по дело T-366/16, Gaki/Европол

(Дело C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Anastasia-Soultana Gaki (представител: G. Keisers, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Агенция на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол)

С определение от 7 юни 2018 г. Съдът на Европейския съюз (десети състав) отхвърли жалбата като отчасти явно неоснователна и отчасти явно недопустима и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 9 януари 2018 г. — Finnair PLC/Igor Turtschin и др.

(Дело C-15/18)

(2018/C 249/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Finnair PLC

Ищци в първоинстанционното производство и ответници в производството по ревизионно обжалване: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina, Leon Turtschin

С определение на Съда от 6 юни 2018 г. делото бе заличено от регистъра на Съда.

Жалба, подадена на 27 март 2018 г. от Deichmann SE срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 17 януари 2018 г. по дело T-68/16 — Deichmann SE/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deichmann SE (представител: C. Onken, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Munich, SL

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени решението на Общия съд от 17 януари 2018 г. по дело T-68/17,

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2015 г. по преписка R 2345/2014-4,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане,
- да осъди ответника и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски във връзка както с първоинстанционното производство, така и с производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва, че обжалваното решение нарушава член 51, параграф 1, буква а) и член 15, параграф 1 от Регламента относно марката на Общността (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) и член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз, наричан по-нататък „Регламентът относно марката на ЕС“) в няколко отношения. По-специално Общият съд не е определил правилно значението на понятието „марка“ в член 51, параграф 1, буква а) и член 15, параграф 1 от Регламента относно марката на Общността.

- (1) Първо, Общият съд е оценил неправилно значението и правните последици на определянето на вида на съответната марка. Той неправилно е приел, че не е от значение дали спорната марка се класифицира като фигуративна или като позиционна марка. Всъщност обаче разграничението между различните видове марки има значително влияние върху предмета им и върху начина, по който се използват. Използването на спорната марка като фигуративна марка се различава значително от начина, по който би била използвана, ако бе позиционна марка.
- (2) Второ, Общият съд не е определил правилно предмета на спорната марка, а я е разгледал и приел за позиционна марка. Спорната марка е фигуративна марка, тъй като е заявена и регистрирана като фигуративна марка и не е представено описание или декларация, които да водят до различни изводи. Използването на прекъснати линии само по себе си не превръща фигуративната марка в позиционна марка.
- (3) Следователно Общият съд неправилно е приел, че Munich S.L. е доказало реално използване на своята марка, като е доказало продажбата на обувки с положени две пресичащи се линии отстрани. Този начин на използване е от значение само за използването на позиционна марка, но не и за използването на фигуративна марка като спорната.

⁽¹⁾ ОВ L 154, 2017 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Tirol (Австрия), постъпило на 30 март 2018 г. — PI

(Дело C-230/18)

(2018/C 249/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Tirol

Страни в главното производство

Жалбоподател: PI

Ответник: Landespolizeidirektion Tirol

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 15, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, съгласно който всеки гражданин на Съюза има свободата да търси работа, да работи, да се установява или да предоставя услуги във всички държави членки, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която като член 19, параграф 3 от Tiroler Landespolizeigesetz (Закон за полицията на провинция Тирол), LGBl. № 60/1976, последно изменен със Закон LGBl. № 56/2017, позволява на органите на държавна институция дори без предварително проведено административно производство да прилагат мерки по упражняване на правомощия за издаване на преки разпореждания и упражняване на принуда, по-специално затварянето на място на обект, при положение че посочените мерки не са само временни?

- 2) Следва ли член 47 от Хартата за основните права на Европейския съюз, евентуално във връзка с член 41 и член 52 от нея, разглеждани с оглед на принципа за равните процесуални възможности и правото на ефективни правни средства за защита, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която като член 19, параграфи 3 и 4 от *Tiroler Landespolizeigesetz* (Закон за полицията на провинция Тирол) предвижда фактически мерки по упражняване на правомощия за издаване на преки разпореждания и упражняване на принуда, по-специално затварянето на обекти, без документи и без потвърждение спрямо засегнатото лице?
- 3) Следва ли член 47 от Хартата за основните права на Европейския съюз, евентуално във връзка с член 41 и член 52 от нея, разглеждани с оглед на принципа за равните процесуални възможности, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която като член 19, параграфи 3 и 4 от *Tiroler Landespolizeigesetz* (Закон за полицията на провинция Тирол) постановява, че за да се отменят наложени без провеждането на производство фактически мерки по упражняване на правомощия за издаване на преки разпореждания и упражняване на принуда, по-специално затварянето на обекти, е необходимо засегнатото от тези мерки лице да направи мотивирано искане за отмяна на затварянето?
- 4) Следва ли член 47 от Хартата за основните права на Европейския съюз, във връзка с член 52 от нея, разглеждани с оглед на принципа на ефективните правни средства на защита, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която като член 19, параграф 4 от *Tiroler Landespolizeigesetz* (Закон за полицията на провинция Тирол), допуска само ограничено и съществуващо при наличието на определени условия право да се иска отмяна на фактическа принудителна мярка под формата на затваряне на търговски обект?

Преюдициално запитване от Thüringer Oberlandesgericht (Германия), постъпило на 3 април 2018 г. — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Freistaat Thüringen

(Дело C-239/18)

(2018/C 249/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Thüringer Oberlandesgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Ответник: Freistaat Thüringen

Преюдициални въпроси

1. Съществува ли съгласно член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1768/95 ⁽¹⁾ право на информация от официалните органи, което се отнася само до сведения за видове растения, без с искането за информация да се изискват и сведения за защитен сорт?
2. В случай че отговора на първия въпрос следва, че подобно право на информация може да бъде упражнено:
 - а) действа ли орган, участващ в контрола на селскостопанското производство, като официален орган по смисъла на член 11, параграф 2 (първо тире) от Регламент (ЕО) № 1768/95 в случаите, когато упражнява контрол върху отпускането на субсидии за земеделските производители от средства на Европейския съюз и за тази цел съхранява данни на кандидатстващите земеделски производители и относно видове (растения)?

- б) има ли право официален орган да откаже изисканата информация, ако предоставянето ѝ налага обработка, съответно специфициране на наличните при него данни от трето лице и разходът за това е в размер на около 6 000 EUR? Във връзка с това от значение ли е обстоятелството, че подателят на искането е готов да поеме възникналите разходи?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1768/95 на Комисията от 24 юли 1995 година за установяване на реда и условията за прилагане на дерогацията, предвидена в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 173, 1995 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 177).

Жалба, подадена на 4 април 2018 г. от Constantin Film Produktion GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 24 януари 2018 г. по дело T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-240/18 P)

(2018/C 249/09)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Constantin Film Produktion GmbH (представители: E. Saarmann и P. Baronikians, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение T-69/17 на Общия съд от 24 януари 2018 г.,
- ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания за обжалване.

1. Нарушение на член 7, параграф 1, буква е) от Регламента за марката на Съюза

Общият съд на Европейския съюз неправилно отхвърля спорната заявка за регистрация на марка на Съюза, като приема, че е налице абсолютното основание за отказ по член 7, параграф 1, буква е) от Регламента за марката на Съюза ⁽¹⁾. Заявеният знак не противоречи на добрите нрави.

При преценката на изводите на предходната инстанция Общият съд на Европейския съюз допуска следните грешки:

Общият съд на Европейския съюз преценява знака „Fuck you, Goethe“ вместо конкретно заявения знак „Fuck Ju Göhte“.

Общият съд на Европейския съюз неправилно приема, че заявеният знак се отличава с присъща вулгарност, и в това отношение не съобразява факта, че неколкословният знак „Fuck Ju Göhte“ е оригинално и отличително художествено понятие, което поради неправилното изписване е смешно и безобидно.

Общият съд на Европейския съюз неправилно потвърждава извода на предходната инстанция за възприемането на знака от съответните немскоговорящи потребители. Жалбоподателят изтъква, че е доказал широкия успех на филма „Fack Ju Göhte“ в немскоговорящата част на Европейския съюз, както и обстоятелството, че за съответните потребители заявеният знак се свързва с духовитост и забавление. Дори (малкото) потребители, които още нищо не са чували за филма, не може да се почувстват оскърбени от заявения знак при поставянето му върху посочените в заявката стоки и услуги, тъй като самото фонетично изписване лишава знака от сериозност. Освен това заявеният знак не подтиква потребителите към определено поведение, не съдържа директно обръщение към тях и не ги обижда.

2. Нарушение на принципа за равно третиране

Доколкото не прилага към настоящия случай изводите на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост относно знака „DIE WANDERHURE“ (решение на СХВП от 28.5.2015 г. по преписка R 2889/2014-4 — Die Wanderhure), Общият съд на Европейския съюз произволно допуска различно третиране в по същество сходни положения.

3. Нарушение на принципа на правната сигурност и принципа на добра администрация

Доколкото преценява знака „Fuck you, Goethe“ вместо знака „Fack Ju Göhte“ и доколкото не прилага изводите, възприети по отношение на знака „DIE WANDERHURE“, Общият съд на Европейския съюз се произнася по начин, който е непредвидим и не позволява последваща проверка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен (заменен с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 3 април 2018 г. от Empresa Común Europea para el ITER и Desarrollo de la Energía de Fusión срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 януари 2018 г. по дело T-561/16, Galocha/Empresa Común Fusión for Energy

(Дело C-243/18 P)

(2018/C 249/10)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Empresa Común Europea para el ITER и Desarrollo de la Energía de Fusión (представители: G. Poszler и R. Hanak)

Друга страна в производството: Yosu Galocha

Искания на жалбоподателите

- да се отмени решението на Общия съд от 25 януари 2018 г. по дело T-561/16, с което се отменят списъци с издържали кандидати в процедура за подбор F4E/CA/ST/FGIV/2015/001 и решенията на Fusion for Energy за наемане на работа на кандидатите;
- да бъде разпоредено жалбоподателят на първа инстанция да поеме съдебните разноски в първоинстанционното производство, както и разноските в настоящото производство, в случай че Съдът постанови отмяна на решението.

Основания и основни доводи

Нарушение на принципа на пропорционалност и вследствие на това налагане на прекомерна санкция на трети лица, извлекли благоприятни последици от решение, оказало се незаконосъобразно.

**Преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Udine (Италия), постъпило на 9 април 2018 г. —
Fallimento Tecnoservice Int. Srl/Poste Italiane SpA**

(Дело C-245/18)

(2018/C 249/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Udine

Страни в главното производство

Ищец: Fallimento Tecnoservice Int. Srl

Ответник: Poste Italiane SpA

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 74 и 75 от Директива 2007/64/ЕО⁽¹⁾ в редакцията в сила към 3 август 2015 г., които уреждат задълженията и ограниченията на отговорността на доставчика на платежни услуги и са транспонирани в италианския правен ред с членове 24 и 25 от Законодателен декрет № 10/2011, да се тълкуват в смисъл, че се прилагат само по отношение на доставчика на платежни услуги на наредителя, който иска да му се предостави такава услуга, или в смисъл, че се прилагат и по отношение на доставчика на платежни услуги на получателя?

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 12 април
2018 г. — Stadt Euskirchen/Rhenus Veniro GmbH & Co. KG**

(Дело C-253/18)

(2018/C 249/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Град Ойскирхен

Ответник: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Други участници в производството: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH, RVK Regionalverkehr Köln GmbH

Преюдициален въпрос

С изискването да се извършва самостоятелно по-голямата част от обществената услуга за пътнически превоз изключва ли член 5, параграф 2, второ изречение, буква д) от Регламент № 1370/2007⁽¹⁾ възможността вътрешният оператор да предоставя тази по-голяма част от услугите чрез дружество, в което притежава 2,5 % от дяловете, а останалите дружествени дялове се притежават пряко или непряко от други компетентни органи?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, стр. 1).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 11 април 2018 г. — State Street Bank International GmbH/Banca d'Italia

(Дело C-255/18)

(2018/C 249/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: State Street Bank International GmbH

Ответник: Banca d'Italia

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли в „промените в статуса“, които съгласно член 12 от Регламент (ЕС) № 2015/63⁽¹⁾ не оказват влияние върху задължението за плащане на вноските, да се включи и сливането чрез вливане на институция, която преди това е била под надзора на Национален орган за реструктуриране, в дружество майка от друга държава членка, извършено през периода на вноските, и прилага ли се това правило и в случай че сливането и последвалото прекратяване на институцията са извършени през 2015 г., в момент, когато Националният орган за реструктуриране и Националният фонд все още не са били официално учредени от държавата членка и вноските все още не са били изчислени?
- 2) Трябва ли посоченият член 12 от Регламент (ЕС) № 2015/63 във връзка с член 14 от същия регламент и с членове 103 и 104 от Директива 2014/59/ЕС⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че дори в случай на сливане чрез вливане в дружество майка на друга държава членка през годината на плащане на вноските, институцията е длъжна да заплати вноската за тази година в пълен размер, а не пропорционално на месеците, през които посочената институция е под надзора на органа по реструктуриране на първата държава членка, при прилагането по аналогия установеното в член 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 2015/63 за институция, която „отскоро е под надзор“?
- 3) Като се имат предвид характерът и предпоставките, предвидени за налагането на извънредната вноска, прилагат ли се и за нея — съгласно Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 2015/63, както и принципите, уреждащи Системата на инструментите за реструктуриране на банки — правилата, установени за редовната вноска — по-специално член 12, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2015/63 — що се отнася до момента на определяне на субектите, длъжни да заплащат вноските, и на размера на извънредната вноска?

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

⁽²⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Poznaniu (Полша), постъпило на 17 април 2018 г. —
Aqua med sp. z o.o. със седалище Опаленица/Irena Skóra

(Дело C-266/18)

(2018/C 249/14)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Aqua med sp. z o.o. със седалище Опаленица

Ответник: Irena Skóra

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли упражненият от национален съд служебен контрол на основание на член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ и решение на Съда на Европейския съюз от 4 юни 2009 г., Rappin GSM (C-243/08, EU:C:2009:350) по отношение на разпоредбите на договор, сключен с потребител, определящи компетентния за разглеждане на евентуален спор съд, да обхваща и договорни разпоредби, които уреждат въпроса относно компетентността на съда при евентуален спор между страните, но единствено чрез позоваване на националната уредба?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли осъщественият от съда контрол да доведе до прилагане на правилата относно компетентността по такъв начин, че на потребителя да се гарантира защитата, произтичаща от съдържанието на директивата, тоест възможност за разглеждане на делото от съда, намиращ се най-близко до местоживеенето/мястото на постоянно пребиваване на потребителя?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 17 април 2018 г. —
Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a
Infrastructurii Rutiere SA

(Дело C-267/18)

(2018/C 249/15)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Въззивник: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Ответник във въззивното производство: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Преюдициален въпрос

Следва ли член 57, параграф 4, буква ж) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че развалянето на договор за възлагане на обществена поръчка с мотива, че част от строителните работи е била възложена на подизпълнител без разрешението на възложителя, попада в обхвата на понятието значителен или траен недостатък при изпълнението на съществено изискване в предходен договор за обществена поръчка, недостатък, водещ до изключването на икономически оператор от участие в процедура по възлагане на обществената поръчка?

⁽¹⁾ ОВ L 94, 2014 г., стр. 65.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău (Румъния), постъпило на 18 април 2018 г. — SC Onlineshop SRL/Agенția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilor

(Дело C-268/18)

(2018/C 249/16)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Bacău

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Onlineshop SRL

Ответници: Agенția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilor

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли Комбинираната номенклатура, която се съдържа в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽¹⁾, изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1821 на Комисията от 6 октомври 2016 г. ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че апарати като навигационните системи GPS PNI S 506, разглеждани в настоящото производство, се класират в тарифна подпозиция 8526 91, подпозиция 8526 91 20 или в позиция 8528, подпозиция 8528 59 00 от тази номенклатура?
- 2) Релевантни ли са редакциите на Комбинираната номенклатура, които произтичат последователно от Регламент за изпълнение (ЕС) № 698/2012 ⁽³⁾ на Комисията и от Регламент за изпълнение (ЕС) № 459/2014 ⁽⁴⁾ на Комисията за правилното тарифно класиране на апарати като навигационните системи по настоящия спор, в смисъл дали е възможно те да се прилагат по аналогия към някои продукти, които имат сходства с разглежданата навигационна система, съответно дали прилагането по аналогия на тези разпоредби подкрепя даденото от митническата администрация тълкуване на КН?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1821 на Комисията от 6 октомври 2016 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 294, 2016 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 698/2012 на Комисията от 25 юли 2012 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 203, 2012 г., стр. 34).

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 459/2014 на Комисията от 29 април 2014 година за изменение на някои регламенти относно класирането на стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 133, 2014 г., стр. 43).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 25 април 2018 г. — Equitalia centro SpA/Poste Italiane SpA

(Дело C-284/18)

(2018/C 249/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател (и ответник по насрещната жалба): Equitalia centro SpA

Ответник (и насрещен жалбоподател): Poste Italiane SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 14 ДФЕС (предишен член 7D от Договора, впоследствие член 16 ДЕО) и член 106, параграф 2 ДФЕС (предишен член 90 от Договора, впоследствие член 86, параграф 2 ДЕО) и с режима на услугата от общ икономически интерес (УОИИ) норма като предвидената в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992 във връзка с член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996, съгласно която се установява и се продължава действието — включително след приватизацията на пощенските банков услуги, предоставяни от Poste Italiane s.p.a. — на резерва за дейност (монополен режим) в полза на Poste Italiane s.p.a. с предмет управлението на услугата пощенска разплащателна сметка, предназначена за събирането на общинския данък върху недвижимите имоти (ОДНИ), като се има предвид развитието на държавната правна уредба в областта на събирането на данъците, която поне от 1997 г. позволява на данъчнозадължените лица и на местните органи по приходите да използват начини за плащане и за събиране на данъците чрез банковата система?
- 2) Ако в отговор на първия въпрос положението на законоустановен монопол трябва да се признае за притежавашо характеристиките на УОИИ, съвместима ли е с член 106, параграф 2 ДФЕС (предишен член 90 от Договора, впоследствие член 86, параграф 2 ДЕО) и с член 107, параграф 1 ДФЕС (предишен член 92 от Договора, впоследствие член 87 ДЕО), съгласно тълкуването на тези разпоредби от Съда във връзка с изискванията за разграничаване на законосъобразна мярка — компенсираща задълженията за обществени услуги — от незаконосъобразна държавна помощ (решение на Съда от 24 юли 2003 г., дело C-280/00, Altmark Trans GmbH e Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), норма като предвидената в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992 във връзка с член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996 и с член 3, параграф 1 от Декрет № 144/2001 на президента на републиката, която предоставя на Poste Italiane s.p.a. правомощието да определя едностранно размера на „комисионата“, дължима от концесионера (изпълнителя), отговарящ за събирането на ОДНИ, и прилагана върху всяка операция по управление на пощенската разплащателна сметка, водена на името на концесионера, като се има предвид, че с решение № 57/1996 на Управителния съвет Poste Italiane s.p.a. определя посочената комисиона в размер на 100 лири за периода от 1 април 1997 г. до 31 май 2001 г. и на 0,23 EUR считано от 1 юни 2001 г.?
- 3) Съвместима ли е с член 102, параграф 1 ДФЕС (предишен член 86 от Договора, впоследствие член 82, параграф 1 ДЕО), както е тълкуван от Съда (вж. решения на Съда от 13 декември 1991 г., дело C-18/88, GB-Inno-BM, от 25 юни 1998 г., дело C-203/96, Chemische Afvaistoffen Dusseldorp BV, от 17 май 2001 г., C-340/99, TNT TRACO s.p.a.) съвкупност от правни норми като съставената от член 2, параграфи 18—20 от Закон № 662/1996, член 3, параграф 1 от Декрет № 144/2001 на президента на републиката и член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992, съгласно която концесионерът (изпълнителят) задължително трябва да плати „комисионата“, определена и/или изменена едностранно от Poste Italiane s.p.a., тъй като иначе не може да прекрати договора за пощенска разплащателна сметка, без да наруши задължението, установено в член 10, параграф 3 от Законодателен декрет № 504/1992, и съответно да не изпълни задължението за събиране на ОДНИ, поето спрямо местния приходен орган?

Преюдициално запитване от **Consiglio di Stato (Италия)**, постъпило на 9 март 2018 г. — **Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico**

(Дело C-286/18)

(2018/C 249/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивник: Agrenergy Srl

Ответник: Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 3, параграф 3, буква а) от Директива 2009/28/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува — в светлината на общия принцип на защита на оправданите правни очаквания и на установената от Директивата цялостна система за регулиране на стимулирането на производството на енергия от възобновяеми източници — в смисъл, че изключва съвместимостта с правото на Европейския съюз на национална правна уредба, която позволява на италианското правителство чрез последователни декрети за изпълнение да намали или дори да премахне вече определените тарифи за стимулиране?

⁽¹⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, стр. 16).

Преюдициално запитване от **Consiglio di Stato (Италия)**, постъпило на 9 март 2018 г. — **Fusignano Due Srl/Ministero dello Sviluppo Economico**

(Дело C-287/18)

(2018/C 249/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивник: Fusignano Due Srl

Ответник: Ministero dello Sviluppo Economico

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 3, параграф 3, буква а) от Директива 2009/28/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува — в светлината на общия принцип на защита на оправданите правни очаквания и на установената от Директивата цялостна система за регулиране на стимулирането на производството на енергия от възобновяеми източници — в смисъл, че изключва съвместимостта с правото на Европейския съюз на национална правна уредба, която позволява на италианското правителство чрез последователни декрети за изпълнение да намали или дори да премахне вече определените тарифи за стимулиране?

⁽¹⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, стр. 16).

Иск, предявен на 26 април 2018 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-290/18)

(2018/C 249/20)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Costa de Oliveira и C. Hermes)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- да обяви, че Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 4, параграф 4 от Директива 92/43/ЕИО ⁽¹⁾ за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, като не е посочила 7 територии от значение за Общността в Атлантическия биогеографски регион, признати с Решение 2004/813/ЕО ⁽²⁾ на Комисията от 7 декември 2004 г., и 54 територии от значение за Общността в средиземноморския биогеографски регион, признати с Решение 2006/613/ЕО ⁽³⁾ на Комисията от 19 юли 2006 г. като специални защитени територии възможно най-бързо и в максимален срок от шест години;
- да обяви, че Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 6, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, като не е приела необходимите мерки за опазване, отговарящи на екологичните изисквания за видовете естествени местообитания от приложение I и видовете от приложение II, намиращи се в 7 територии от Атлантическия биогеографски регион, признати с Решение 2004/813/ЕО на Комисията от 7 декември 2004 г., и 54 територии от значение за Общността в средиземноморския биогеографски регион, признати с Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 г.
- да осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 4, параграф 4 от Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна Португалската република е трябвало да определени като специални защитени територии 7 територии от значение за Общността от Атлантическия биогеографски регион, признати с Решение 2004/813/ЕО на Комисията от 7 декември 2004 г., и 54 територии от значение за Общността в средиземноморския биогеографски регион, признати с Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 г. в максимален срок от 6 години, считано от датата на приемане на тези решения. Въпросният срок е изтекъл съответно на 7 декември 2010 г. и на 19 юли 2012 г. Португалската република обаче все още не е определила територии от значение за Общността като специални защитени територии.

Член 6, параграф 1 от Директива 92/43/ЕИО изисква от държавите членки да определят по отношение на специалните защитени територии необходимите мерки за опазване, които според случая могат да включват подходящи планове за управление за конкретното място или като част от други планове за развитие, както и подходящи закони, подзакони, административни или договорни мерки, отговарящи на екологичните изисквания за видовете естествени местообитания от приложение I и наличните на териториите видове от приложение II.

Комисията счита, че приетите от Португалската република мерки, по-специално секторен план за Мрежата Натура 2000, както и други мерки, посочени от португалските органи, не отговарят на конкретните екологични изисквания на видовете естествени местообитания от приложение I и на видовете, включени в приложение II от Директивата, и следователно не могат да се разглеждат като „необходими мерки за опазване“ по смисъла на член 6, параграф 1 от Директивата.

- ⁽¹⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109).
- ⁽²⁾ Решение 2004/813/ЕО на Комисията от 7 декември 2004 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета на списъка с обекти от значение за Общността за Атлантическия биогеографски регион (ОВ L 387, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 13, стр. 5).
- ⁽³⁾ Решение 2006/613/ЕО на Комисията от 19 юли 2006 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕИО на Съвета списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район (ОВ L 259, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 21).

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 9 май 2018 г. — Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Дело C-311/18)

(2018/C 249/21)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Data Protection Commissioner

Ответници: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

Преюдициални въпроси

- 1) В случай че от частно дружество от държава членка на Европейския съюз (ЕС) се предават лични данни към частно дружество в трета държава за търговски цели съгласно Решение № 2010/87/ЕС ⁽¹⁾, изменено с Решение № 2016/2297 ⁽²⁾ на Комисията (наричано по-нататък „решението за СДК“), и тези данни могат да бъдат допълнително обработвани в третата държава от нейните органи за цели, свързани с националната сигурност, но също така и за целите на правоприлагането и провеждането на външната политика на третата държава, прилага ли се правото на Съюза (включително Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) по отношение на предаването на данните, независимо от разпоредбите на член 4, параграф 2 ДЕС във връзка с националната сигурност и разпоредбите на член 3, параграф 2, първо тире от Директива 95/46/ЕО ⁽³⁾ (наричана по-нататък „Директивата“) във връзка с обществената сигурност, отбраната и държавната сигурност?
- 2) (1) За да се определи дали е извършено нарушение на правата на дадено физическо лице чрез предаването на данни от Съюза към трета държава съгласно решението за СДК, когато данните могат да бъдат допълнително обработвани за цели, свързани с националната сигурност, кой е релевантният критерий за сравнение за целите на Директивата:
- а) Хартата, ДЕС, ДФЕС, Директивата, ЕКПЧ (или друга разпоредба на правото на Съюза); или
- б) Законодателството на една или повече държави членки?
- (2) Ако релевантният критерий за сравнение е посоченият в буква б), следва ли практиките в контекста на националната сигурност в една или повече държави членки също да бъдат включени в критерия за сравнение?

- 3) Когато се преценява дали дадена трета държава осигурява изискваната от правото на Съюза степен на защита на предадените към тази държава лични данни за целите на член 26 от Директивата, следва ли степента на защита в третата държава да се оценява с оглед на:
- a) Приложимите правила в третата държава, произтичащи от вътрешно ѝ законодателство или от сключените от нея международни споразумения, както и практиката по осигуряване на спазването на тези правила, включително професионалните правила и мерките за сигурност, които се спазват в тази трета държава;
- или
- b) Правилата, посочени в буква a), заедно с всички административни, регулаторни практики и практики за осигуряване на съответствие, политически гаранции, процедури, протоколи, надзорни механизми и извънсъдебни средства за защита, които съществуват в третата държава?
- 4) Предвид обстоятелствата, установени от High Court (Висш съд, Ирландия) във връзка с правото на САЩ, ако личните данни се предават от Съюза към САЩ съгласно решението за СДК, това нарушава ли правата на физическите лица по член 7 и/или член 8 от Хартата?
- 5) Предвид обстоятелствата, установени от High Court (Висш съд) във връзка с правото на САЩ, ако се предават лични данни от Съюза към САЩ съгласно решението за СДК:
- a) Степента на защита, предоставена от САЩ, зачита ли основното съдържание на гарантираното с член 47 от Хартата право на физическите лица на правни средства за защита пред съд в случай на нарушение на техните права във връзка със защита на личните им данни?

При утвърдителен отговор на въпроса по буква a),

- b) Дали ограниченията, наложени от законодателството на САЩ спрямо правото на физическите лица на правни средства за защита пред съд в контекста на националната сигурност на САЩ, са пропорционални по смисъла на член 52 от Хартата и не надхвърлят рамките на необходимото в едно демократично общество за цели, свързани с националната сигурност?
- 6) (1) Каква е степента на защита, която следва да се осигури по отношение на личните данни, които се предават на трета държава съгласно стандартни договорни клаузи, приети в съответствие с решение на Комисията съгласно член 26, параграф 4, в светлината на разпоредбите на Директивата и по-специално членове 25 и 26, разглеждани във връзка с Хартата?
- (2) Кои са въпросите, които трябва да бъдат взети предвид, когато се преценява дали степента на защита на данните, прехвърлени към трета държава съгласно решението за СДК, отговаря на изискванията на Директивата и на Хартата?
- 7) От обстоятелството, че стандартните договорни клаузи се прилагат само между износителя на данни и вносителя на данни и не обвързват националните органи на третата държава, които могат да изискват от вносителя на данни да предоставя на службите за сигурност за допълнителна обработка личните данни, предавани съгласно предвидените в решението за СДК клаузи, следва ли, че тези клаузи не предоставят достатъчно гаранции, както се изисква от член 26, параграф 2 от Директивата?
- 8) Ако вносител на данни от трета държава е обект на надзорни норми, които според орган за защита на данните са в противоречие с клаузите на Приложението към решението за СДК или с членове 25 и 26 от Директивата и/или с Хартата, длъжен ли е органът за защита на данните да използва своите изпълнителни правомощия съгласно член 28, параграф 3 от Директивата, за да спре потока от данни, или упражняването на тези правомощия е ограничено единствено до изключителни случаи в светлината на съображение 11 от Директивата, или органът за защита на данните може да използва правото си на преценка, за да не спира потока от данни?

- 9) (1) За целите на член 25, параграф 6 от Директивата, представлява ли Решение (ЕС) № 2016/1250 ⁽⁴⁾ (наричано по-нататък „решението относно Щита за лични данни“) задължителна за органите по защита на данните и съдилищата на държавите членки констатация от общ характер, че САЩ осигурява достатъчна степен на защита по смисъла на член 25, параграф 2 от Директивата по силата на вътрешното си законодателство или на международните споразумения, по които е страна?
- (2) Ако това не е така, какво значение има решението относно Щита за личните данни, ако изобщо има някакво значение, когато се преценява дали гаранциите, осигурени по отношение на данни, предавани в САЩ в съответствие с решението за СДК, са достатъчни?
- 10) Предвид обстоятелствата, установени от High Court (Висш съд) във връзка с правото на САЩ, дали създаването на омбудсмана към Щита за личните данни съгласно приложение А към приложение III към решението относно Щита за личните данни, разгледано във връзка със съществуващия в САЩ режим, гарантира, че САЩ осигурява правни средства за защита на заинтересованите физически лица, чиито лични данни се предават към САЩ съгласно решението за СДК, които са съвместими с член 47 от Хартата?
- 11) Решението за СДК нарушава ли членове 7, 8 и/или 47 от Хартата?

- ⁽¹⁾ Решение на Комисията от 5 февруари 2010 година относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 39, 2010 г., стр. 5).
- ⁽²⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2016/2297 на Комисията от 16 декември 2016 година за изменение на решения 2001/497/ЕО и 2010/87/ЕС относно общите договорни клаузи за предаването на лични данни към трети страни и към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 344, 2016 г., стр. 100).
- ⁽³⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).
- ⁽⁴⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1250 на Комисията от 12 юли 2016 година съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, осигурявана от Щита за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ (EU-U.S. Privacy Shield) (ОВ L 207, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство), постъпило на 14 май 2018 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/ The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Дело C-316/18)

(2018/C 249/22)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ответници: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли да се прави разграничение между освободени от данък и необлагаеми сделки, за да се прецени дали начисленият по такива сделки ДДС подлежи на приспадане?

- 2) Когато разходи за управление са направени само във връзка с необлагаема инвестиционна дейност, възможно ли е все пак да се установи необходимата връзка между тези разходи и икономическите дейности, които се субсидират с приходите от инвестициите, така че да се позволи приспадането на ДДС с оглед на естеството и степента на следващата надолу по веригата икономическа дейност, която дава право на приспадане на ДДС? Доколко релевантно е да се вземе предвид целта, за която получените доходи ще бъдат използвани?
- 3) Следва ли да се прави разграничение между ДДС, който е начислен по сделки с цел капитализация на предприятие, и ДДС, който е начислен по сделки за създаване на свой собствен източник на приходи, различен от всеки друг източник на приходи от икономическа дейност надолу по веригата?

—————

**Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 17 май 2018 г. —
Hampshire County Council/C.E., N.E.**

(Дело C-325/18)

(2018/C 249/23)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hampshire County Council

Ответници: C.E., N.E.

Преюдициални въпроси

- 1) Когато се твърди, че деца са били неправомерно отведени от държавата на обичайното им местопребиваване от техните родители и/или други членове на семейството в нарушение на съдебно решение, получено от публичен орган на тази държава, може ли този публичен орган да поиска съдебно решение, разпореждащо връщането на децата на тази територия, да бъде изпълнено от съдилищата на друга държава членка съгласно разпоредбите на глава III от Регламент (ЕО) № 2201/2003 ⁽¹⁾ на Съвета, или това е равнозначно на незаконосъобразно заобикаляне на член 11 от посочения регламент и на Хагската конвенция от 1980 г. или представлява злоупотреба с право от страна на съответния орган?
- 2) При спор във връзка с разпоредбите относно изпълнението, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета, сезираната юрисдикция компетентна ли е да удължи срока, предвиден в член 33, параграф 5 от този регламент, когато закъснението по същество е минимално и удължаване на срока иначе би могло да се предостави съгласно националното процесуално право?
- 3) Без да се засяга отговорът на въпрос 2), когато чуждестранен публичен орган отвежда децата, какъвто е случаят в главното производство, от територията на държава членка на основание на решение за изпълнение, постановено при липсата на състезателност в съответствие с член 31 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета, но преди връчването на посоченото решение на родителите, като по този начин ги лишава от правото им да поискат спиране на изпълнението до произнасянето по жалбата, такова действие засяга ли същността на правото на „родителите“ съгласно член 6 ЕКПЧ или член 47 от Хартата, поради което удължаване на срока (за целите на член 33, параграф 5 от този регламент) все пак следва да бъде предоставено?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183 и поправка в ОВ L 99, 2016 г., стр. 34).

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 18 май 2018 г. — Minister for Justice and Equality/R O

(Дело C-327/18)

(2018/C 249/24)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Молител: Minister for Justice and Equality

Ответник: R O

Преюдициални въпроси

Като се има предвид:

- a) отправянето от Обединеното кралство на нотификация по член 50 ДЕО,
 - б) липсата на сигурност относно договореностите, които ще бъдат постигнати между Европейския съюз и Обединеното кралство за регламентиране на отношенията след напускането на Обединеното кралство, и
 - в) следващата от това несигурност относно степента, в която ответникът на практика ще бъде в състояние да ползва правата си по Договорите, Хартата или приложимото законодателство, ако бъде предаден на Обединеното кралство и остане в затвора след напускането на Обединеното кралство,
- 1) длъжна ли е според правото на Съюза изпълняващата държава членка да откаже да предаде на Обединеното кралство лице, срещу което има европейска заповед за арест, лице, чието предаване в противен случай би било задължително съгласно националното право на държавата членка,
 - i) във всички случаи;
 - ii) в някои случаи, с оглед на особените обстоятелства по делото;
 - iii) в никакъв случай?
 - 2) Ако отговорът на първия въпрос е този в подточка ii), какви са критериите или съображенията, които съдът в изпълняващата държава членка трябва да прецени, за да определи дали предаването е забранено?
 - 3) В контекста на втория въпрос длъжен ли е съдът на изпълняващата държава членка да отложи окончателното произнасяне по изпълнението на европейската заповед за арест, докато получи по-голяма яснота относно релевантния правен режим, който ще бъде въведен след оттеглянето на съответната издаваща държава членка от Съюза,
 - i) във всички случаи;
 - ii) в някои случаи, с оглед на особените обстоятелства по делото;
 - iii) в никакъв случай?

- 4) Ако отговорът на третия въпрос е този в подточка ii), какви са критериите или съображенията, които съдът в изпълняващата държава членка трябва да прецени, за да определи дали е длъжен да отложи окончателното произнасяне по изпълнението на европейската заповед за арест?
-

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 5 юни 2018 г. — Prada/EUIPO — The Rich Prada International (THE RICH PRADA)

(Дело T-111/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „THE RICH PRADA“ — По-ранни национални и международни словни и фигуративни марки „PRADA“ — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 2017/1001] — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка — Увреждане на отличителния характер или на репутацията — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001] — Вероятност от обърване)

(2018/C 249/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Prada SA (Люксембург, Люксембург) (представител: F. Jacobacci, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: The Rich Prada International PT (Сурабая, Индонезия) (представител: Y. Zhou, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 13 януари 2016 г. (съединени преписки R 3076/2014-2 et R 3186/2014-2), поправено на 14 март 2017 г., относно производство по възражение между Prada и The Rich Prada International.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Prada SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 17.5.2016 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Groningen Seaports и др./Комисия

(Дело T-160/16) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Освобождаване от корпоративен данък, предоставено от Нидерландия в полза на шест нидерландски публични морски пристанища — Решение, с което схемата за помощи се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Задължение за мотивиране — Равно третиране)

(2018/C 249/26)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели: Groningen Seaports NV (Делфзейл, Нидерландия) и още 5 други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към решението (представители: първоначално E. Rijnsacker Hordijk и I. Kieft, впоследствие A. Kleinhout и C. Zois, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално S. Noë, B. Stromsky и J.-F. Brakeland, впоследствие S. Noë и B. Stromsky)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: Кралство Нидерландия (представители: J. Langer и M. Bulterman)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2016/634 на Комисията от 21 януари 2016 година относно мярка за държавна помощ SA.25338 (2014/C) (ex E 3/2008 и ex CP 115/2004), приведена в действие от Нидерландия — Освобождаване от корпоративен данък на публични предприятия (OJ L 113, 2016 г., стр. 148)

Диспозитив

- 1) Допуска *Havenbedrijf Moerdijk NV* да замести *Havenschap Moerdijk* като жалбоподател.
- 2) Отхвърля жалбата.
- 3) *Groningen Seaports NV* и другите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение, понесат направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 4) Кралство Нидерландия понеся направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 200, 6.6.2016 г.

Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Lukash/Съвет

(Дело T-210/16) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запраздяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага запраздяването на финансови средства и икономически ресурси — Запазване на името на жалбоподателя в списъка — Задължение за лотивиране — Неспазване на критериите за включване в списъка — Фактическа грешка — Грешка в преценката — Право на защита — Право на ефективни правни средства за защита — Право на собственост)

(2018/C 249/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Olena Lukash (Киев, Украйна) (представител: M. Cessieux, адвокат)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: F. Naert и J.-P. Nix)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, първо, на Решение 2014/119/ОВППС на Съвета от 5 март 2014 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 66, 2014 г., стр. 26) и на Регламент (ЕС) № 208/2014 на Съвета от 5 март 2014 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 66, 2014 г., стр. 1), второ, Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 година за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 62, 2015 г., стр. 25) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 година за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 62, 2015 г., стр. 1), трето, на Решение (ОВППС) 2015/876 на Съвета от 5 юни 2015 година за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 142, 2015 г., стр. 30) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/869 на Съвета от 5 юни 2015 година за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 142, 2015 г., стр. 1), четвърто, на Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 60, 2016 г., стр. 76) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 60, 2016 г., стр. 1), и, пето, на Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119 (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/374 на Съвета от 3 март 2017 година за прилагане на Регламент № 208/2014 (ОВ L 58, 2017 г., стр. 1), в частите им, в които името на жалбоподателя е включено и запазено в списъка на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат тези ограничителни мерки.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Olena Lukash да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 243, 4.7.2016 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Flatworld Solutions/EUIPO — Outsource Professional Services (Outsource 2 India)

(Дело T-340/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „Outsource 2 India“ — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 249/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Flatworld Solutions Pvt Ltd (Бангалор, Индия) (представители: S. O. Gillert, K Vanden Bossche, V. Köhn-Gerdes и J. Schumacher, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Outsource Professional Services Ltd (Фридрихсхаген, Германия), на което е разрешено да замести другата страна в производството пред апелативния състав (представител: A. Kempter, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 април 2016 г. (преписка R 611/2015-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Flatworld Solutions и Outsource2India

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 15 април 2016 г. (преписка R 611/2015-4).*
- 2) *EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Flatworld Solutions Pvt Ltd.*
- 3) *Outsource Professional Services Ltd понася направените от него съдебно разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 305, 22.8.2016 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Kaddour/Съвет

(Дело T-461/16) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Залпразяване на финансови средства — Злоупотреба с власт — Принцип на добра администрация — Принцип на сила на пресъдено нещо — Нарушение на член 266 ДФЕС — Явна грешка в преценката — Основни права — Пропорционалност — Принцип на недопускане на дискриминация)

(2018/С 249/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Khaled Kaddour (Дамаск, Сирия) (представители: V. Davies и V. Wilkinson, solicitors, и R. Blakeley, barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално J. Bauerschmidt и G. Étienne, впоследствие J. Bauerschmidt и S. Kyriakopoulou)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 125) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 на Съвета от 27 май 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 30) в частта, в която тези актове засягат жалбоподателя

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда г-н Khaled Kaddour да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.*

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Korwin-Mikke/Парламент(Дело T-770/16) ⁽¹⁾

(Институционално право — Европейски парламент — Правилник за дейността на Парламента — Изказване, което нарушава достойнството на Парламента и нормалното протичане на парламентарната работа — Дисциплинарни санкции „лишаване от право на надбавка за дневни разходи“ и „временно отстраняване от участие във всички дейности на Парламента“ — Свобода на изразяване на мнение — Задължение за мотивиране — Грешка при прилагане на правото)

(2018/C 249/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Janusz Korwin-Mikke (Йозефов, Полша) (представители: M. Cherchi и A. Daoût, адвокати)

Ответник: Европейски парламент (представители: S. Alonso de León и S. Seyr)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на председателя на Парламента от 5 юли 2016 г. и на решението на Бюрото на Парламента от 1 август 2016 г., с които на жалбоподателя е наложена санкция лишаване от право на надбавка за дневни разходи за срок от 10 дни и временно отстраняване от участие във всички дейности на Парламента за срок от пет последователни дни, и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат от посочените решения.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Бюрото на Европейския парламент от 1 август 2016 г.
- 2) Отхвърля иска за присъждане на обезщетение за вреди.
- 3) Г-н Janusz Korwin-Mikke и Парламентът понасят направените от всеки от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 6, 9.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Glaxo Group/EUIPO — Celon Pharma (SALMEX)(Дело T-803/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „SALMEX“ — По-ранна триизмерна национална марка — Компетентност на апелативния състав да разгледа служебно реалното използване на по-ранната марка — Член 64, параграф 1 и член 76, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 71, параграф 1 и член 95, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 249/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Glaxo Group Ltd (Брентфорд, Обединеното кралство) (представители: S. Baran, T. St Quintin, S. Wickenden, barristers, E. Morris и R. Jacob, solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Celon Pharma S.A. (Ломянки, Полша) (представител: M. Krasiński, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 31 август 2016 г. (преписка R 2108/2015-4), постановено в производство по обявяване на недействителност със страни Glaxo Group и Celon Pharma

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 31 август 2016 г. (преписка R 2108/2015-4).
- 2) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на Glaxo Group Ltd, направени в производството пред Общия съд.
- 3) Celon Pharma S.A. понася направените от него съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 1 юни 2018 г. — Casual Dreams/EUIPO — López Fernández (Dayaday)
(Дело T-900/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския Съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския Съюз „Dayaday“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз „DAYADAY“ и „dayaday“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Репутация — Неоснователно извлечена полза от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка)

(2018/C 249/32)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Casual Dreams, SLU (Манрезе, Испания) (представител: A. Tarí Lázaro, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално S. Palmero Cabezas, впоследствие J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Miguel Ángel López Fernández (Фуенсалида, Испания)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2016 г. (преписка R 375/2016-2), постановено в производство по възражение със страни Casual Dreams и M. López Fernández

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 6 октомври 2016 г. (преписка R 375/2016-2).

- 2) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези, направени от *Casual Dreams, SLU*, включително и разноските, направени в рамките на производство пред апелативния състав.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 27.3.2017 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — *Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità*/Комисия

(Дело T-163/17) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Едновременни кампании за популяризиране на зехтина в трети страни, едната финансирана от ЕФГЗ и предназначена за популяризиране на зехтина с европейски произход, а другата — финансирана от ЕФРР и предназначена за популяризиране на зехтина с испански произход — Липса на координация между службите на Комисията, които отговарят за управлението на двете програми — Илуществени вреди — Изгубване на поръчката и пропуснати ползи — Неилуществена вреда — Накърняване на търговския имидж)

(2018/C 249/33)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: *Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità* (Рим, Италия) (представители: първоначално А. Fratini и G. Pandolfi, впоследствие А. Fratini, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: А. Lewis, D. Bianchi и F. Moro)

Предмет

Искане на основание член 268 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял главно поради липсата на координация между службите на Комисията, които отговарят за управлението на кампаниите за популяризиране на европейския и испанския зехтин в трети страни (Индия, Русия и Китай), съвместно финансирани от европейски фондове, както и поради неотстраняването на нарушенията на конкуренцията и на вредоносните последици, които били произтекли от това

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità* понася направените от него съдебни разноски.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Arbizov/Съвет(Дело T-258/17) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запраздяване на средства — Списък на лицата, образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси се запраздяват — Запазване на илето на жалбоподателя в списъка — Задължение за лотивирание — Явна грешка в преценката)

(2018/С 249/34)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Sergej Arbizov (Киев, Украйна) (представител: M. Mleziva, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: R. Rekař и J.-P. Nix)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 58, 2017 г., стр. 34), в частта му, в която името на жалбоподателя е запазено в списъка с лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат ограничителните мерки.

Диспозитив

- 1) *Отменя Решение (ОВППС) 2017/381 на Съвета от 3 март 2017 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна, в частта му, в която името на г-н Sergej Arbizov е запазено в списъка с лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат ограничителните мерки.*
- 2) *Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 213, 3.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Uponsor Innovation/EUIPO — Swep International (SMATRIX)(Дело T-264/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявление за словна марка на Европейския съюз „SMATRIX“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „AsuMatrix“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001] — Член 76 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 95 от Регламент № 2017/1001) — Обхват на прегледа, който трябва да извърши апелативният състав — Липса на преценка на доказателство, представено пред отдела по споровете)

(2018/С 249/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Uponsor Innovation AB (Borås, Швеция) (представител: A. Kylhammar, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Swep International AB (Landskrona, Швеция) (представители: J. Norderyd и C. Sundén, avocats)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 1 март 2017 г. (преписка R 236/2016-2) относно производство по възражение между Swep International и Uronor Innovation

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 1 март 2017 г. (преписка R 236/2016-2).
- 2) EUIPO понася освен направените от нея съдебни разноски, и тези на Uronor Innovation в производството пред Общия съд.
- 3) Swep International AB понася, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Uronor Innovation в производството пред апелативния състав на EUIPO.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 10.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000) (Дело T-302/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „6000“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 52, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Задължение за мотивиране)

(2018/C 249/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: М.-С. Simon, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пендзи Таун, Китай) (представители: S. Fröhlich и M. Hartmann, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. (преписка R 656/2016-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Zhejiang Rongpeng Air Tools и Sata

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sata GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)
(Дело T-303/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „4000“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 52, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящ член 59, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящ член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Задължение за мотивиране)

(2018/С 249/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: M.-C. Simon, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пендзи Таун, Китай) (представители: S. Fröhlich и M. Hartmann, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. (преписка R 654/2016-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Zhejiang Rongpeng Air Tools и Sata

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sata GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sata/EUIPO — Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)(Дело T-304/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „5000“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 52, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 2017/1001) — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Задължение за лотивиране)

(2018/С 249/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sata GmbH & Co. KG (Корнвестхайм, Германия) (представител: M.-C. Simon, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Пенджи Таун, Китай) (представители: S. Fröhlich и M. Hartmann, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. (преписка R 655/2016-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Zhejiang Rongpeng Air Tools и Sata

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sata GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Nosio/EUIPO (MEZZA)(Дело T-314/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „MEZZA“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Ограничаване на стоките — Член 43, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за лотивиране — Право на изслушване — Член 75 от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/С 249/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Nosio SpA (Мецокорона, Италия) (представители: A. Perani и J. Graffer, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: М. Capostagno и А. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на ЕUIPO от 1 март 2017 г. (преписка R 1518/2016-5) относно заявка за регистрация на словния знак *ipe* „MEZZA“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Nosio SpA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2018 г. — Kogwin-Mikke/Парламент

(Дело T-352/17) ⁽¹⁾

(Институционално право — Европейски парламент — Правилник за дейността на Парламента — Изказване, което нарушава достойнството на Парламента и нормалното протичане на парламентарната работа — Дисциплинарни санкции „лишаване от право на надбавка за дневни разходи“ и „временно отстраняване от участие във всички дейности на Парламента“ — Свобода на изразяване на мнение — Задължение за мотивиране — Грешка при прилагане на правото)

(2018/C 249/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Janusz Kogwin-Mikke (Йозефов, Полша) (представители: М. Cherchi, А. Daoût и М. Dekleermaker, адвокати)

Отговорник: Европейски парламент (представители: N. Görlitz, S. Seyr и S. Alonso de León)

Предмет

От една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на председателя на Парламента от 14 май 2017 г. и на решението на Бюрото на Парламента от 3 април 2017 г., с които на жалбоподателя е наложена санкция лишаване от право на надбавка за дневни разходи за срок от 30 дни, временно отстраняване от участие във всички дейности на Парламента за срок от десет последователни дни и забрана да представлява Парламента за срок от една година, и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат от посочените решения.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Бюрото на Европейския парламент от 3 април 2017 г.
- 2) Отхвърля иска за присъждане на обезщетение за вреди.

3) Г-н Janusz Korwin-Mikke и Парламентът понасят направените от всеки от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 239, 24.7.2017 г.

**Определение на Общия съд от 17 май 2018 г. — Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия
(Дело T-393/10 INTP) ⁽¹⁾**

**(Производство — Тълкуване на съдебно решение — Поправка — Пропуск за произнасяне)
(2018/С 249/41)**

Език на производството: немски

Страни

Молители: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Хам, Германия), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Хам), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Изерлон, Германия) (представител: С. Stadler, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Bottka, H. Leupold и G. Meessen)

Предмет

Главно искане, молба за тълкуване на решение от 15 юли 2015 г., Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия (T-393/10, EU:T:2015:515), а при условията на евентуалност, искане за поправка и отстраняване на пропуск за произнасяне в посоченото решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата.
- 2) Осъжда Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG и Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 6.11.2010 г.

**Определение на Общия съд от 17 април 2018 г. — Westbrae Natural/EUIPO — Kaufland
Warenhandel (COCONUT DREAM)**

(Дело T-65/17) ⁽¹⁾

**(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на
Европейския съюз „COCONUT DREAM“ — Оттегляне на възражението — Отпадане на
предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)**

(2018/С 249/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Westbrae Natural, Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени американски щати) (представител: D. McFarland, barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Некарсулм, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 2 ноември 2016 г. (преписка R 182/2016-2), постановено в производство по възражение между Kaufland Warenhandel и Westbrae Natural

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуващото на настоящата жалба.
- 2) Осъжда Westbrae Natural, Inc. да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Определение на Общия съд от 18 май 2018 г. — VKR Holding/EUIPO (VELUX)

(Дело T-465/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „VELUX“ — Претендиране на предходността на по-ранната словна национална марка „VELUX“ — Отмяна на решението на апелативния състав — Член 103 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за произнасяне)

(2018/С 249/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VKR Holding A/S (Søborg, Дания) (представител: J. Heebøll, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 23 май 2017 г. (преписка R 1927/2016-2), постановено по искане, с което се претендира предходността на идентичната национална (естонска) марка за словната марка „VELUX“, регистрирана като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Основанието за постановяване на решение по същество по жалбата е отпаднало.
- 2) Осъжда Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 309, 18.9.2017 г.

Определение на председателя на Общия съд от 17 май 2018 г. — Transtec/Комисия

(Дело T-228/18 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки — Рамков договор за предоставяне на услуги в полза на трети страни, получаващи външна помощ на Съюза — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2018/C 249/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Transtec (Брюксел, Белгия) (представители: L. Levi и N. Flandin, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Aresu и J. Estrada de Solà)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, от една страна, за спиране на изпълнението на решение на Комисията от 26 март 2018 г., с което се отхвърля направената от жалбоподателя оферта и обществената поръчка относно партида 3 от „Рамков договор за прилагането на външна помощ през 2018 г. (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026“, с референтен номер EuropeAid/138778/DH/SER/Multi, се възлага на десет оферента, и от друга страна, за налагане на задължение на Комисията да включи временно жалбоподателя сред избраните оференти

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 30 април 2018 г. — Клуменко/Съвет

(Дело T-274/18)

(2018/C 249/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Москва, Русия) (представител: M. Pheipreau, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за допустима жалбата на Oleksandr Viktorovych Klymenko,
- да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна,

— да осъди Съвета на Европейския съюз да понесе съдебните разноски в съответствие с членове 87 и 91 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от обстоятелството, че обжалваните актове не са мотивирани в достатъчна степен.
2. Второто основание е изведено от нарушение на правото на защита и на правото на ефективни правни средства за защита, гарантирани от основните принципи на европейското право, и в частност от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и от членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.
3. Третото основание е изведено от липсата на правно основание, тъй като член 29 от Договора за Европейския съюз не може да бъде правно основание за ограничителната мярка, постановена по отношение на г-н Клуменко.
4. Четвъртото основание е изведено от наличието на фактическа грешка, тъй като г-н Клуменко представя доказателства за липсата на достатъчно фактически основания за образуване на каквото и да е наказателно производство.
5. Петото основание е изведено от нарушение на основното право на зачитане на собствеността, основен принцип на правото на Съюза, защитен от член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и от член 1 от Допълнителен протокол № 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Arbuzov/Съвет

(Дело T-284/18)

(2018/C 249/46)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Sergej Arbuzov (Киев, Украйна) (представител: M. Mleziva, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна в частта, която се отнася до Sergej Arbuzov,

— да осъди Съвета на Европейския съюз да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Sergej Arbuzov.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е твърдение за нарушение на правото на добра администрация.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по-специално твърди, че Съветът на Европейския съюз не положил дължимата грижа при приемането на Решение (ОВППС) 2018/333 от 5 март 2018 година, тъй като не разгледал твърденията и доказателствата, които жалбоподателят представил в своя защита, а се основал главно на кратко изложение на генералния прокурор на Украйна, без да поиска допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второто основание е твърдение за нарушение на правото на собственост на жалбоподателя.

В това отношение жалбоподателят твърди, че приетите срещу него ограничителни мерки били непропорционални, надхвърляли необходимото и нарушавали международноправните гаранции за защита на правото на собственост на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Pšonka/Съвет

(Дело T-285/18)

(2018/C 249/47)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Viktor Pavlovič Pšonka (Киев, Украйна) (представител: M. Mleziva, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна, и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е твърдение за нарушение на правото на добра администрация:

— в подкрепа на жалбата си жалбоподателят по-специално твърди, че Съветът на Европейския съюз не положил дължимата грижа при приемането на Решение (ОВППС) 2018/333 от 5 март 2018 година, тъй като не разгледал твърденията и доказателствата, които жалбоподателят представил в своя защита, а се основал главно на кратко изложение на генералния прокурор на Украйна, без да поиска допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второто основание е твърдение за нарушение на правото на собственост на жалбоподателя:

— в това отношение жалбоподателят твърди, че приетите срещу него ограничителни мерки били непропорционални, надхвърляли необходимото и нарушавали международноправните гаранции за защита на правото на собственост на жалбоподателя.

3. Третото основание е твърдение за нарушение на основните права на жалбоподателя, гарантирани от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи:

— в това отношение жалбоподателят твърди, че приетите срещу него ограничителни мерки засягали правото му на справедлив процес, презумпцията за невинност и правото му на защита на частната собственост.

Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Pšonka/Съвет

(Дело T-289/18)

(2018/C 249/48)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Artem Viktorovič Pšonka (Краматорск, Украйна) (представител: M. Mleziva, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна, и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е твърдение за нарушение на правото на добра администрация:

— в подкрепа на жалбата си жалбоподателят по-специално твърди, че Съветът на Европейския съюз не положил дължимата грижа при приемането на Решение (ОВППС) 2018/333 от 5 март 2018 година, тъй като не разгледал твърденията и доказателствата, които жалбоподателят представил в своя защита, а се основал главно на кратко изложение на генералния прокурор на Украйна, без да поиска допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второто основание е твърдение за нарушение на правото на собственост на жалбоподателя:

— в това отношение жалбоподателят твърди, че приетите срещу него ограничителни мерки били непропорционални, надхвърляли необходимото и нарушавали международноправните гаранции за защита на правото на собственост на жалбоподателя.

3. Третото основание е твърдение за нарушение на основните права на жалбоподателя, гарантирани от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи:

— в това отношение жалбоподателят твърди, че приетите срещу него ограничителни мерки засягали правото му на справедлив процес, презумпцията за невинност и правото му на защита на частната собственост.

Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Португалия/Комисия

(Дело T-292/18)

(2018/C 249/49)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estevão и J. Saraiva de Almeida)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение за изпълнение на Комисията C(2018) 955 от 27 февруари 2018 г., с което се изключват от финансиране на Съюза определени разходи, направени от държавите членки във връзка с Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в частта, в която изключва от финансиране на ЕС обявените от Португалия разходи в размер на 1 052 101,05 EUR на основание „Дългове, неправилно отчетени в таблиците от приложение III, за които не се прилага правилото 50/50“,

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква нарушение на разпоредбата на членове 32 и 33 от Регламент (ЕС) № 1290/2005 ⁽¹⁾ и на член 54 от Регламент (ЕО) № 1306/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 19).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 374, стр. 549).

Жалба, подадена на 7 юни 2018 г. — Гърция/Комисия

(Дело T-295/18)

(2018/С 249/50)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: G. Kanellopoulos, I. Pachi, A-E. Vasilopoulou и E. Chroni)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която са изключени от финансиране на Съюза определени разходи на Република Гърция в размер (брутно) общо на 17 869 131,75 EUR (финансово отражение 14 857 076,98 EUR), направени и декларирани в рамките на ЕЗФРСР във връзка с мерки 125А, 321 и 322 (брутна сума 15 631 043,52 EUR и финансово отражение 12 618 988,75 EUR) и мярка 123А (2 238 088,23 EUR), както и сумата от 588 103,59 EUR [за разходи], направени в рамките на ЕФГЗ в следствие на мярка по контрол на операциите за финансовите години 2011—2014, и
- да осъди ответника да заплати направените от Република Гърция съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага осем основания. Първите шест основания се отнасят до корекцията, наложена в рамките на ЕЗФРСР за мерки 125А, 321, 322 и 123А, а последните две се отнасят до корекциите във връзка с пропуски в контрола на операциите съгласно дял V, глава III от Регламент (ЕС) № 1306/2013 ⁽¹⁾.

1. Първото основание е изведено от неправилно тълкуване и прилагане на буква в) на член 52, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, превишаване на компетенциите на Комисията *ratione temporis* във връзка с налагането на спорните финансови корекции и фактическа грешка на Комисията при определяне на основата за изчисляване на спорната корекция.
2. С второто основание при условията на евентуалност се сочи нарушение на принципите *ne bis in idem*, на правна сигурност, добра администрация, оправдани правни очаквания на държавата членка и на пропорционалност.
3. Третото основание е изведено от нарушение на разпоредбите на член 71, параграф 2 и на член 75, параграф 1, от Регламент (ЕО) № 1698/2005 ⁽²⁾, на член 43 от Регламент (ЕО) № 1974/2006 ⁽³⁾, на разпоредбите на националната програма за развитие на селските райони, приета от Комисията (PSR 2007 — 2013) както и на член 24, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 65/2011 ⁽⁴⁾, от липса на правно основание и мотиви, както и от фактическа грешка, що се отнася до наложената фиксирана корекция от 10 %, доколкото Органът по управление е упражнил компетенциите си законосъобразно и в пълен обем.
4. С четвъртото основание, изтъкнато при условията на евентуалност спрямо третото основание, се сочи нарушение на принципите на пропорционалност, на оправдани правни очаквания на държавата членка и на насоките, съдържащи се в документи VI/5330/1997 и С(2015) 3675 от 8 юни 2015 г., както и недостатъчност на мотивите по отношение на ставката на приложената фиксирана корекция от 10 %.
5. Петото основание е изведено от нарушение на разпоредбите на член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011, от фактическа грешка и недостатъчност на мотивите във връзка с вменените пропуски относно заявленията за помощ от страна на органа по управление, както и пропуски в контрола на управлението на дейността по оценяване, но и от нарушение на принципа на пропорционалност.

6. Шестото основание е изведено от нарушение на разпоредбите на член 24, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011 и на принципа на пропорционалност, от фактическа грешка и недостатъчност на мотивите във връзка с вменените пропуски относно оценката на основателността на разходите.
7. Със седмото основание се сочи, че наложената финансова корекция за финансовите 2011—2013 г. трябва да бъде отменена, тъй като е лишена от правно основание и мотиви, по-специално за 2013 г. поради противоречие с принципа на добра администрация.
8. С осмото основание, в различните му пет части, се твърди, че спорната корекция е наложена поради фактическа грешка на Комисията при пълна липса на мотивация и в нарушение на правото на защита на Република Гърция.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 66, стр. 101).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1974/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за определянето на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 368, 2006 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 133).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони (ОВ L 25, 2011 г., стр. 8).

Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Banco Comercial Português и др./Комисия

(Цело T-298/18)

(2018/C 249/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Banco Comercial Português (Порто, Португалия), Banco ActivoBank S.A. (Лисабон) и Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Лисабон) (представители: C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.-C. Laprévotte, A. Champsaur и D. Oda, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решение на Комисията C(2017/N) от 11 октомври 2017 г. (държавна помощ SA.49275), тъй като в него се приема, че споразумението за условен капитал, договорено и сключено между португалския Фонд за реструктуриране и групата Lone Star в рамките на продажбата на Novo Banco, S.A. (наричана по-нататък „Novo Banco“) от Фонда за реструктуриране на тази група, представлява държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски във връзка с настоящото производство, включително направените от жалбоподателите.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. Първо основание — Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приела, че реструктурирането на Banco Espírito Santo, S.A. (наричана по-нататък „BES“) през 2014 г. е било извършеното единствено съгласно португалското право и преди влизането в сила на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на Регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).
2. Второ основание — Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приела, че Директива 2014/59/ЕС се е прилагала едва считано от 1 януари 2015 г.
3. Трето основание — Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приела, че за да се запази единството и изпълнението на първоначалния процес на реструктуриране на BES, продажбата на Novo Banco трябва да се урежда от националното право в сила преди изпълнението на Директива 2014/59/ЕС.
4. Четвърто основание — Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, когато неправилно е приела, че няма неразделно свързани разпоредби на Директива 2014/59/ЕС, релевантни за преценката на споразумението за условен капитал.
5. Пето основание — Комисията е нарушила членове 101 и 44 от Директива 2014/59/ЕС.
6. Шесто основание — Комисията е нарушила член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9 и поправка в ОВ L 186, 2017 г., стр. 17), като не е открила официалната процедура, независимо от сериозните съмнения във връзка със съвместимостта на механизма на споразумението за условен капитал с правото на ЕС, и така е лишила жалбоподателите от процесуалните им права.

Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Herrero Torres/EUIPO — DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Дело T-326/18)

(2018/С 249/52)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: José-Ramón Herrero Torres (Кастельон де ла Плана, Испания) (представител: J. V. Gil Martí, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: DZ Licores, SLU. (Картахена, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES“ — заявка за регистрация № 14 444 855

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 13 март 2018 г. по преписка R 2104/2017-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение като незаконосъобразно и да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5, и член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Bodegas Altun/EUIPO — Codorníu (ANA DE ALTUN)

(Дело T-334/18)

(2018/C 249/53)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Bodegas Altun, SL (Baños de Ebro, Испания) (представител: J. Oriá Sousa-Montes, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „ANA DE ALTUN“ — заявка за регистрация № 11 860 913

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 март 2018 г. по преписка R 173/2018-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Gibson Brands/EUIPO — Wilfer**(Изображение на китара)****(Дело T-340/18)****(2018/С 249/54)***Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Gibson Brands, Inc. (Нашвил, Тенеси, САЩ) (представители: К. Hughes, Solicitor, А. Renck и С. Stöber, lawyers)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hans-Peter Wilfer (Маркенойкхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз (Форма на китара) —марка на Европейския съюз № 9 179 953

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 8 март 2018 г. по преписка R 415/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да разпореди съдебните разноски да бъдат платени от EUIPO и от другата страна в производството пред апелативния състав, в случай че тя встъпи в производството.

Изложени основания

— Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,

— Нарушение на член 52, параграф 2 във връзка с член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Sowaer/Комисия(Дело T-474/16) ⁽¹⁾

(2018/C 249/55)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 10.10.2016 г.

Определение на Общия съд от 31 май 2018 г. — QD/EUIPO(Дело T-787/16) ⁽¹⁾

(2018/C 249/56)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Определение на Общия съд от 31 май 2018 г. — QD/EUIPO(Дело T-199/17) ⁽¹⁾

(2018/C 249/57)

Език на производството: английски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Определение на Общия съд от 30 май 2018 г. — António Conde & Companhia/Комисия(Дело T-443/17) ⁽¹⁾

(2018/C 249/58)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 293, 4.9.2017 г.

Определение на Общия съд от 29 май 2018 г. — Nova Brands/EUIPO — Natamil (Natamil)(Дело T-23/18) ⁽¹⁾

(2018/C 249/59)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 94, 12.3.2018 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG